

ปัญหาการจัดการทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ศึกษาเฉพาะกรณีผู้เสียหาย
ได้รับชดใช้ทรัพย์สินคืนจากผู้รับโอนทรัพย์สินโดยสุจริตแล้ว

พริยะ อนุรักษ์ากรกุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2566

บทคัดย่อ

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	ปัญหาการจัดการทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ศึกษาเฉพาะกรณีผู้เสียหายได้รับชดใช้ทรัพย์สินคืนจากผู้รับโอนทรัพย์สินโดยสุจริตแล้ว
ชื่อผู้เขียน	นายพิริยะ อนุรักษากรกุล
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 49/1 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 ได้บัญญัติให้คุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในการกระทำความผิดมูลฐานคดีฟอกเงินให้ได้รับการคืนหรือชดใช้ความเสียหาย อย่างไรก็ตาม บุคคลภายนอกผู้สุจริตซึ่งรับโอนทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดไว้และได้คืนหรือชดใช้ความเสียหายแก่ผู้เสียหายจนครบถ้วนแล้วกลับต้องถูกดำเนินการตามมาตรการทางแพ่งเพื่อให้ทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน อันทำให้บุคคลดังกล่าวถูกกระทบสิทธิจากกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนี้เกินสัดส่วนและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

จากการศึกษาพบว่ากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนี้มีเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจจับและปราบปรามการฟอกเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติด หรือการสนับสนุนการก่อการร้าย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของโลกที่นานาประเทศร่วมกันแก้ไขโดยหลักการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในอนุสัญญาระหว่างประเทศหลายฉบับ ทั้งนี้ หลักการว่าด้วยการฟอกเงินถูกใช้เป็นเครื่องมือของรัฐที่ใช้จำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องได้รับการบังคับใช้อย่างควบคุมโดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนและหลักความยุติธรรม รวมถึงคุณธรรมทางกฎหมายของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมุ่งหมายที่จะคุ้มครองสิ่งใด ทั้งนี้ เป็นหน้าที่ของรัฐในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยการดำเนินการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวให้เกิดความชัดเจนในกระบวนการ รวมถึงสิทธิของบุคคลที่ควรได้รับการคุ้มครองเมื่อได้เสียชดใช้ความเสียหายแก่ผู้เสียหายครบถ้วนแล้ว

การค้นคว้าอิสระนี้จึงเสนอให้มีการกำหนดกระบวนการภายหลังจากผู้เสียหายได้รับการคืนหรือชดใช้ความเสียหายจากบุคคลภายนอกซึ่งรับโอนทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดไว้โดยสุจริต ไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยเปิดโอกาสให้ศาลสามารถนำเหตุดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดไปคืนหรือชดใช้ให้แก่ผู้เสียหายได้ รวมถึงคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างบรรทัดฐานทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนซึ่งกระทำการโดยสุจริตและได้เยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหายจนครบถ้วนแล้ว และเป็นการสร้างความชอบธรรมในกฎหมายที่จำเป็นต้องจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้สามารถใช้บังคับต่อไปได้

ABSTRACT

Title of Independent Study	The Issue of Managing Asset Connected with the Commission of an Offence under the Anti-Money Laundering Act B.E. 2542 (1999): A Case Study Focusing on Situation where Victims have been Compensated by Innocent Third-Party Transferees
Author	Mr.Piriya Anulugsakonkun
Degree	Master of Laws
Year	2023

The Anti-Money Laundering Act B.E. 2542 (1999), Section 49/1, as amended by the Anti-Money Laundering Act (No. 6) B.E. 2565 (2022), provides protection for the rights of victims in predicate offence of money laundering, ensuring that they will receive restitution of assets or compensation for damages. However, a third party who innocently receives assets related to the offence and has fully compensated the victim is still subjected to civil measures that lead to their properties being confiscated by the state. This disproportionately infringes the rights of individuals beyond the necessary scope and limits the freedoms of the public under the anti-money laundering law.

The study found that the anti-money laundering laws are intended to break the cycle of crime, particularly in addressing issues such as drug trafficking or supporting terrorism, which are major global economic concerns tackled by various international conventions on anti-money laundering. However, the anti-money laundering principles have been used as a tool by the state to limit the freedoms of individuals, making it crucial that they be enforced in a manner that respects the rights and freedoms of the public and adheres to the principles of justice. The legal morality of the anti-money laundering laws should aim to protect certain fundamental aspects.

It is the duty of the state to safeguard the rights and freedoms of its citizens by amending the law to clarify the processes involved and the rights of individuals who should be protected once they have fully compensated the victim.

This Individual Study (IS) proposes the establishment of a legal process, after the victim has received restitution or compensation from an external party who acquired property related to the offense in good faith, to be incorporated into the Anti-Money Laundering Act, B.E. 2542 (1999). It suggests that the court should be granted the discretion to take such circumstances into consideration when issuing orders for the return or compensation of property related to the offense to the victim, as well as orders for the forfeiture of property to the state. This aims to create a legal precedent to protect the rights and freedoms of individuals who have acted in good faith and fully compensated the victim. Additionally, it ensures the legitimacy of laws that restrict the rights and freedoms of citizens, allowing them to be enforceable in the future.